

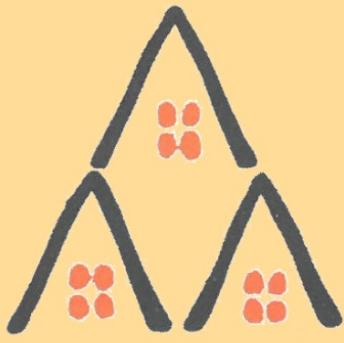
Tohleto je pro kluky,
ať z nich každý hádá:
s eL to běhá pod smrky,
s eŠ to dolů padá.

S Žet usedá do lavice,
s eM, ten skrývá makovice.



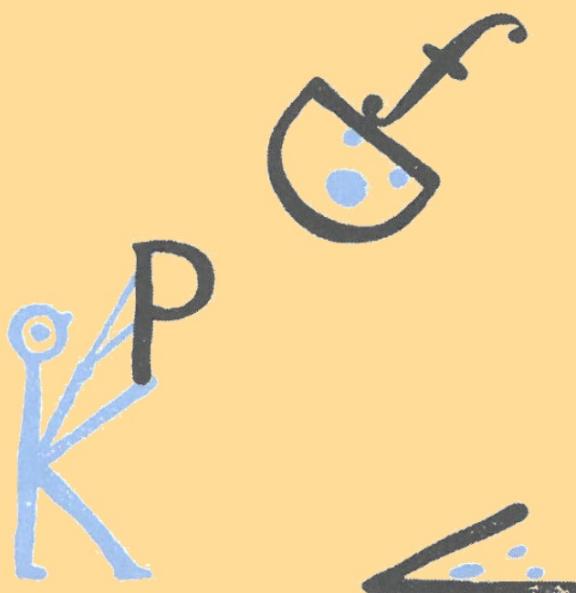
S Ká to mňouká po střechách,
s Čé se vaří jako hrách.





**Utichla celá s vé,
v dálí se černal s el
a do noci vyl zatoulaný s pé.**

z → m



Kam dohlédl se Zet,
všude černý s eM.
Letěl k němu s Dé.
Karlík chytil s Pé,
natrhl mu s eF.
Tak z něho zbyl s Vé.

Dvojice

Šlo na procházku Nemehlo
a potkalo tam Mehlo.
To Mehlo všechno umělo
a tukalo si na čelo.
Nemehlo se tak stydělo,
že radši poodběhlo.

Šel na procházku Nekňuba
a náhle potkal Kňubu.
Kňuba má í Kvé dvě stě pět
a procestoval celý svět.
Nekňuba začal závidět,
že není v jeho klubu.

Šla na procházku Nestvůra
a potkala tam Stvůru.
Tam u lesního potoka
si rázem padly do oka,
Nestvůra jihne, Stvůra žasne
a obě vidí, jak jsou krásné.

Tak všichni hlavu vzhůru!

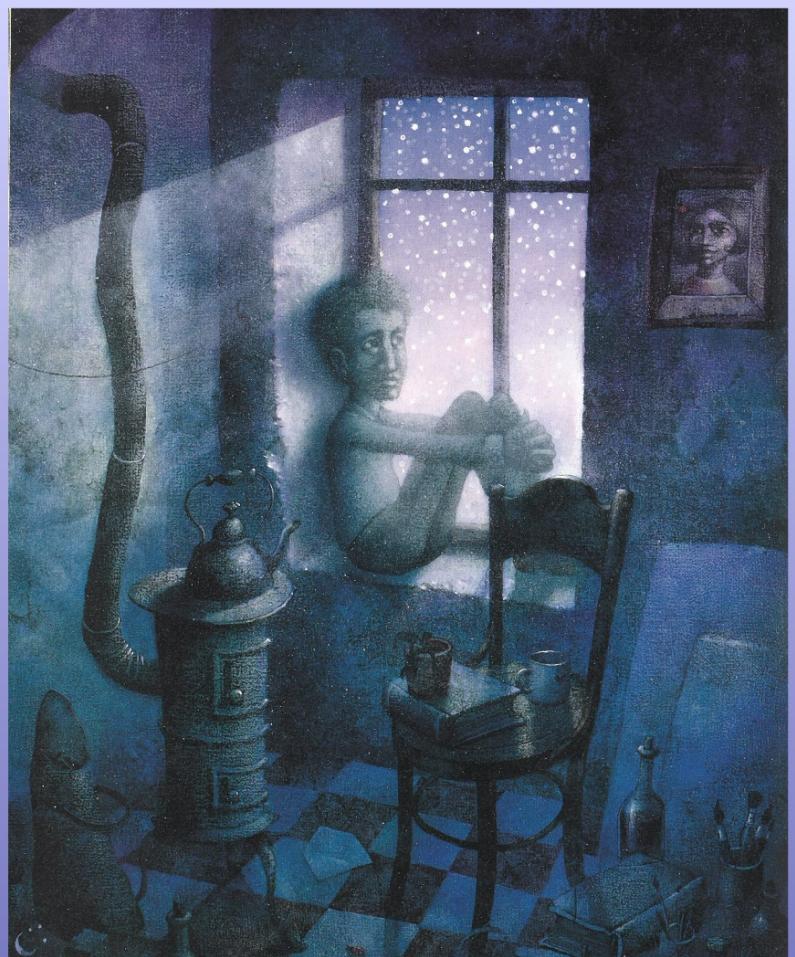


Radek Malý

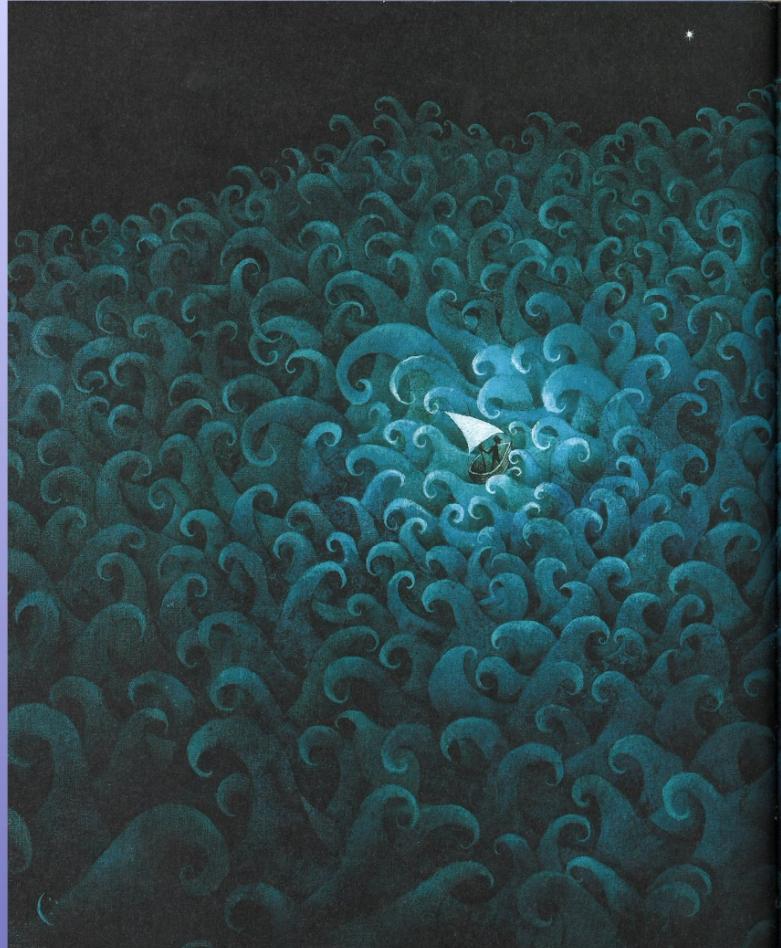
Sněží

Se kterým svatým asi hraješ Prší,
když schovává se pod sníh celý kraj?
Chtěl jsem jít pouštět draka na návrší
a zůstal ve mně. Píšu, piju čaj

a pošlu ti to psaní po drakovi,
ať výš ho předá, když je k nebi blíž.
Dopis, co víc, než fotky dětí poví:
Někdy nám chybíš, někdy nechybíš.



Pavel Čech – Rezavý kamínka



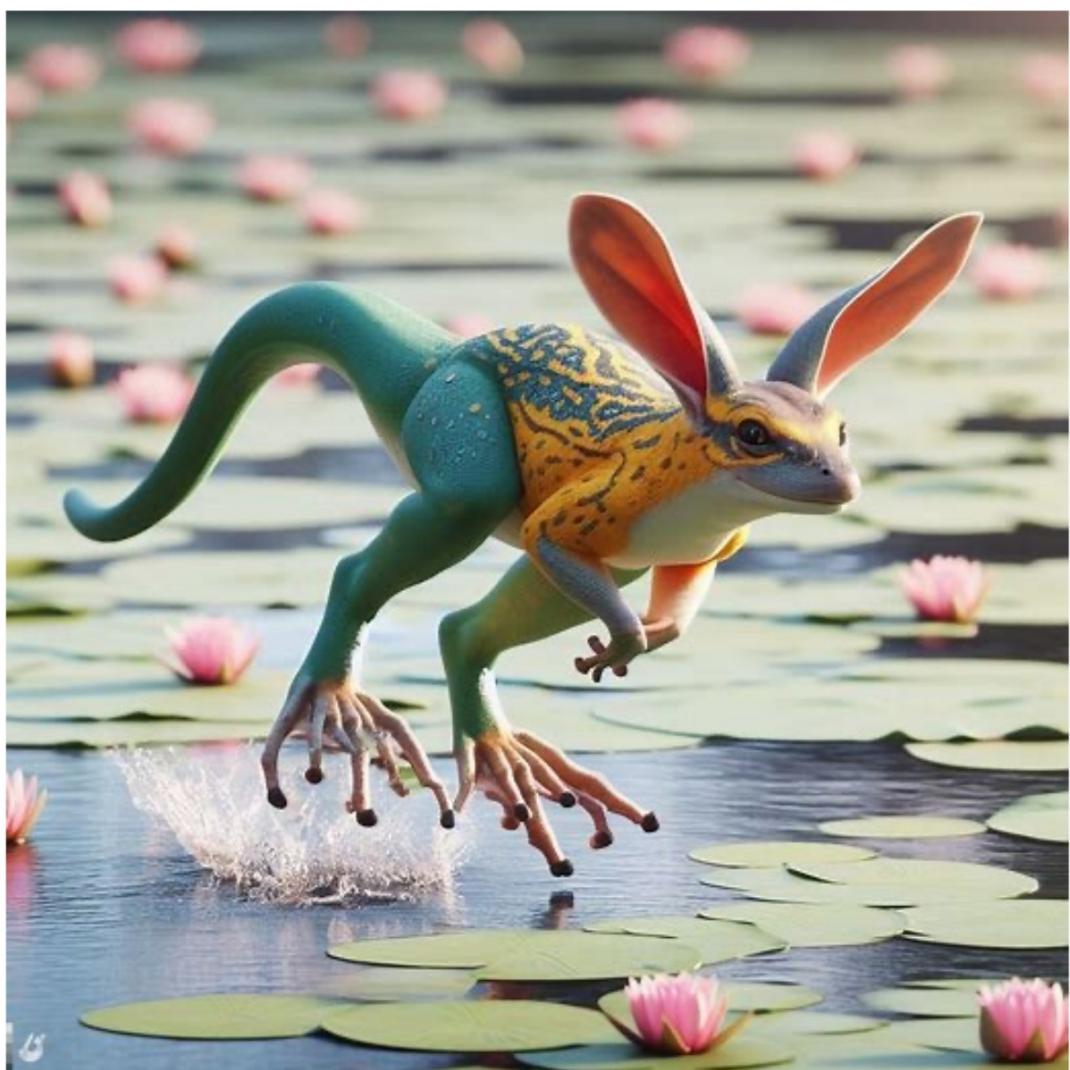
Pavel Čech – Naděje a hvězda

Radek Malý
Lodička

Doplujem. Ať si vlny rádí,
ať vlní se jak modří hadi.

Doplujem. Hvězda jako maják
bliká a svítí, pane, a jak!

Doplujem. Brzy. Přístav volá.
Pevnina čeká, kdo ji zdolá.









Daniela Fischerová

Má to kly a má to _____ (sloní nos),
hádej, hádej, co to je?

To je přece sloní _____ (složitý stroj),
uklízí mi _____ (místnosti).

Čím se živí? _____ (tím, co čerpáme ze zásuvky).
Občas trochu nadrobí.

V noci spinká pod _____ (přikrývkou),
ve dne myje _____ (hrnce, talíře, misky).

Myje, mete, vaří, _____ (připravuje v oleji),
v chobotu má _____ (hadr na nádobí).
Protože se hezky snaží,
dobiju mu _____ (akumulátor).

Milena Lukešová
Připaž
když s tebou mluvím

Poslušně hlásím
připažím

Nerad

Připažen
hledám v sobě svobodnou
krvinku
která by nepodlehla

Našla se

Poslala mi pár drzých slov
Antitoxiny látky obranné

Výsledná reakce = průsvih

Milena Lukešová
A co ten binec

co tu zase
máš.

At' to zmizí
a hned.

Provedu:

ponožka
k ponožce

a trenky
do zákrytu

Hlásím:

binec u mě
zlikvidován.

(A binec ve mně,
tam to vázne)

Jacques Prévert

Nemám život ani za sebou
ani před sebou
ani ho nežiju právě teď
Je ve mně -- to je správná odpověď.

Václav Hrabě
Podzim

Tuberkulózní slunce
Lány řípy
Nízko nad zemí dýchají
oblaka jak velké šedivé lípy
A z jejich větví odlétají ptáci
komedianti
opouštějící poslední letní štaci

Na prahu lesa líže si rány
uštvaný zpocený říjen
v rozmoklých polích
podzimem ukřižovaný
Třaslavý topol
Holý jak věta
Zavřete okna!
Je konec léta

Jan Skácel
Babí léto

Včera letěl vzduchem první bílý vlas.
Zazvonil,
když zvolna k zemi padal –
a slova,
hrubá, nepokorná slova
v hrdle uvázla mi jako rybí kost.

Mé léto,
ty už také šedivíš?

Je tomu tak
a podzim přijde zítra.
Zas celé stromy budou odlétat,
zas ptát se budem,
kam a komu vstříč.
A ticho, chudé jako polní myš,
tu a tam za zády nám pískne.

Mé léto,
ty už také šedivíš?

Jan Skácel
*

pod stromy v sadech chladno bývá z rána
a o polednách někdy zahledneme tmu
odcházet k řece rudnou jeřabiny
a země nepatří už zase nikomu

**Václav Hrabě
Chvíle**

Den smutně salutuje
a zamyká za sebou
na dva západy
První západ
Slunce
rozpačitě rudne
na tvých nahých zádech

Tajemství druhého
západu zatím neznáme
Klíč se otáčí někde
docela blízko
nás ale jsme příliš zaujati
pozorováním
té která vstupuje
Její Nejjasnější
Jasnosti
Tmy
tmoucí

**Jacques Prévert
Nesmírné a rudé**

Nesmírné a rudé
v Paříži nad paláci
se zimní slunce zjeví
a pak ztrácí
jak slunce i mé srdce ztratí se
a odejde všechna má krev
odejde hledat té
má lásko **Jacques Prévert**
má krásko **Paris at night**
a nalezne té
tam kde jsi.

Tři sirky jedna po druhé škrtnutá do noci
První abych viděl celý tvůj obličeji
Druhá abych viděl tvé oči
Poslední abych viděl tvá ústa
A tma pustopustá aby to vše mi připomněla
Když ležíš v objetí mého těla

Co šeptala tráva

...ššševelííželííželeššš...

hrrrkam drrrkam

uch!

čupyduch!!

ficokuš urvítáneš?! jábolele?! žáhol!

uf ufušchrútum upuf puff

bzííí huhubrzííí! á jajči!

Čí? Čikitaky pi? Kolpolokidividipidirrrrrrr

...ššševelííželííželeššš...

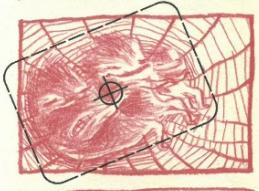
(R. Malý)

rozladěná žížala

nachlazený komár

lehkonohý vánek

hemživí mravenci utahaný hlemýžď uspěchaný chrobák se svou kuličkou



Miss básen̄

The image displays a 10x10 grid of squares. The first column contains 8 orange bars labeled A through H from top to bottom. The remaining 9 columns consist of alternating white and orange squares.